

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Med dette lovforslag foreslås en omlægning af forbrændingsafgiften af affald til en afgift på energi og CO₂, som svarer til afgiften på de fossile brændsler.

Baggrunden for forslaget er især, at den nuværende afgiftsstruktur for affaldsbrændsler og fossile brændsler set under ét kan medføre, at affaldsstrømmene påvirkes, således at affald ikke brændes af der, hvor det er billigst at brænde det af, når der ses bort fra afgifter.

Strømmene af affald til forbrænding styres i dag primært af den kommunale anvisning til konkrete forbrændingsanlæg og sekundært af prisen på forbrænding. Kommunerne har ansvar for, at der er tilstrækkelig forbrændingskapacitet. Størsteparten af kommunerne ejer derfor egne forbrændingsanlæg, som der anvises til. I visse kommuner anvises til flere forbrændingsanlæg, som affaldsproducenterne kan vælge mellem, hvorved prishensyn kan have indflydelse på, hvilket anlæg, affaldet leveres til. Regeringen indgik i sommeren 2007 et bredt forlig om organisering af affaldssektoren med alle partier undtagen Enhedslisten. Det fremgår af aftalen, at parterne i kommende forhandlinger skal beslutte, hvordan affaldsforbrændingssektoren fremover skal organiseres, herunder om den skal liberaliseres eller fortsat skal reguleres via kommunal anvisning.

Indtil sommeren 2008 har kraftværker, der anvender affald som brændsel, været underlagt regulering på dette område, der indebærer, at kraftværkerne økonomisk skal hvile i sig selv, og det har derfor ikke været attraktivt for anlæggene at forbrænde affald. Affaldsforbrænding har derfor primært fundet sted på konventionelle affaldsforbrændingsanlæg. Når kraftværkerne har omstillet anlæggene teknisk til at kunne forbrænde affald, vil kommunerne kunne anvise forbrændingsegnet affald til anlæggene. Billigere forbrændingspriser vil kunne komme affaldsproducenter til gode i kommuner, der ikke ejer eget affaldsforbrændingsanlæg, og som derfor står mere frit ved valg af forbrændingsanlæg.

Affaldsstrømmene kan trods reguleringen af, hvor affaldsforbrænding skal ske (den kommunale anvisning til bestemte anlæg) i et vist omfang blive påvirket indirekte af prisen for forbrænding på de forskellige anlæg. Det følger af, at erhvervsvirksomheder i vidt omfang overdrager deres affald til genanvendelsesvirksomheder, som producerer forbrændingsegnet affald ved oparbejdningen af det genanvendelige affald. De virksomheder, der leverer dette forbrændingsegnede affald til anlæg, hvor prisen er relativt lav, har en konkurrencemæssig fordel. Udgangspunktet er, at også det genanvendelige erhvervsaffald er undergivet den kommunale anvisning, men anvisningen på dette område sker mere hyppigt til en behandlingsform og ikke til et konkret anlæg, hvorfor affaldsproducenter ofte vil have mulighed for at vælge mellem flere konkurrerende anlæg på dette område. Dertil kommer, at der er indgået en bred politisk aftale om ny organisering af affaldssektoren (fase I), hvorefter at affaldsproducenter fremover frit skal kunne vælge genanvendelsesanlæg, og den kommunale anvisningsret og -pligt for det genanvendelige erhvervsaffald bortfalder. Der forventes fremsat lovforslag til implementering af denne aftale ultimo januar 2009, således at denne ordning kan træde i kraft 1. januar 2010.

Som reglerne er nu, anvendes f.eks. stort set alt dansk affald, der forbrændes, til rumvarme. Derimod anvendes der stort set intet affald i industrien eller til elproduktion. Baggrunden herfor er, at kraftværkerne på dette område har været underlagt regulering, der indebærer, at de økonomisk skal hvile i sig selv, såfremt de forbrændte affald, og at kommuner som følge af deres kapacitetsforpligtelse og anvisningsret har anvist affald til forbrænding til forbrændingsanlæg. Endvidere har der ikke i industrien eller ved elproduktion været nogen særlig afgiftsfordel ved at benytte affald som brændsel, idet der typisk opnås godtgørelse eller fritagelse for afgifterne på fossile brændsler til processerne og elproduktionen. Da der er en relativt stor afgiftsfordel ved at benytte affaldet som brændsel til rumvarme, men ikke ved at benytte det til procesfor-